

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการศึกษากลุ่มคนชาติอาหารจีนคณะชาติอพยพ หรือที่มักเรียกกัน ในหมู่ชาวไทย โดยทั่วไปว่า จีนฮ่อ กองพล 93 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ความเป็นมา บทบาท และสถานภาพของกลุ่มคนจีนอพยพเหล่านี้ในดินแดนภาคเหนือของประเทศไทยกล่าวคือ ในเขต 3 จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน โดยที่รัฐบาลได้จำกัดที่อยู่อาศัยของกลุ่มคนเหล่านี้ในบริเวณอำเภอต่าง ๆ ของ 3 จังหวัดกล่าวคือ อ. เชียงดาว กิ่ง อ. ไชยปราการ อ. แม่สาย ของ จ. เชียงใหม่ และ อ. แม่จัน อ. เชียงแสน อ. เชียงของ จ. เชียงราย ส่วนในเขต จ. แม่ฮ่องสอน นั้น รวมให้อยู่ที่บ้านแม่ฮ่อ อ. เมือง เชียงใหม่เพียงแห่งเดียว

ในการกำหนดพื้นที่ที่อยู่อาศัยของอดีตทหารจีนคณะชาติอพยพนั้นก็คือพื้นที่บริเวณที่พวกเขาเคยอยู่อาศัยมาก่อนในช่วงแรก ภายหลังจากการอพยพหนีการปลัดถิ่นของทางรัฐบาลหม่า ประมาณช่วง พ.ศ. 2500-2504 ดังนั้นเมื่อทางรัฐบาลไทยยอมรับการอยู่อาศัยของพวกเขา จึงได้มอบหมายให้กระทรวงกลาโหมเข้าไปรับผิดชอบในสิ่งที่ตั้งกล่าว ดังปรากฏว่า หน่วยงานของฝ่ายทหาร โดยกองบัญชาการทหารสูงสุดส่วนหน้า (บก.04) เข้าดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2514 จนกระทั่ง พ.ศ. 2527 หลังจากนั้นกองทัพบก โดยกองทัพนาคที่ 3 ได้ตั้งหน่วยเฉพาะกิจ 327 เข้ารับผิดชอบดำเนินการต่อ ซึ่งปรากฏว่าพื้นที่ที่เป็นหมู่บ้านของอดีตทหารจีนคณะชาติอพยพรวมทั้งสิ้น 13 หมู่บ้าน ใน 3 จังหวัด

จากการศึกษาลักษณะนโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาลที่มีต่อกลุ่มคนจีนอดีตทหารจีนคณะชาตินั้น แสดงให้เห็นการยอมรับของรัฐบาลต่อกลุ่มคนเหล่านี้ในการอาศัยอยู่ในประเทศไทยภายใต้เงื่อนไขที่กลุ่มคนจีนอพยพจะต้องตอบสนองต่อ นโยบายผสมกลมกลืนเพื่อความ เป็นคนไทย ในหมู่คนจีนเหล่านี้ด้วยสิ่งที่รัฐได้หยิบยื่นให้ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้ภายใต้ นโยบายและการดำเนินงานของรัฐในบางช่วงเวลา ประเด็นกลุ่มคนจีนอพยพอดีต ทจข. ได้ถูกนำมาเกี่ยว

ท้องถิ่นปัญหาการเมืองภายใน และการเมืองระหว่างประเทศอันส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลง ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมไทยประเทศด้วย

ดังนั้นเมื่อรัฐบาลยอมรับการเป็นผลเมืองของอดีต ทชช. เหล่านี้ ด้วยการโอนสัญชาติ ไทยให้แก่กลุ่มคนเหล่านี้ ซึ่งจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ไปเรื่อย ๆ รัฐบาล จำเป็นจะต้องยอมรับปัญหาอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากอดีตและภูมิหลังของกลุ่มคนเหล่านี้ด้วย ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาการปรับตัวเพื่อเข้ากับสังคมไทย การยอมรับกฎเกณฑ์ทางการเมืองและการปกครองใน ด้านการยอมรับ และปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองที่อาศัยอยู่ ตลอดจนการประกอบอาชีพ และ การดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การวางพื้นฐานทางเศรษฐกิจของชุมชน และสังคมที่อาศัยอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ปัญหาหนี้เกี่ยวกับปัญหาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งกลุ่มคนจีนอพยพ มักถูกมองว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติดที่เป็นปัญหาร้ายแรงในประเทศขณะนี้

ข้อเสนอแนะ

การยอมรับการอยู่อาศัยของกลุ่มคนอดีต ทชช. ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ๆ ในอดีตที่ผ่านมา มากี่แล้วแต่ ย่อมเป็นเหตุและปัจจัยที่จะมีส่วนอย่างสำคัญต่อผู้คนในสังคมส่วนมาก ที่จะต้องเข้าใจ และยอมรับด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ในฐานะที่คนกลุ่มนี้จะต้องมีสถานภาพและบทบาทเช่นเดียวกับคนไทยทั่ว ๆ ไป ภายใต้นโยบายการให้สัญชาติไทยแก่คนเหล่านี้ ซึ่งคงจะ เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ ในอนาคต ดังนั้น การพยายามจะ เปลี่ยนธรรมชาติของ กลุ่มคนเหล่านี้ ไม่ว่าจะด้านใดก็ตาม จำเป็น จะต้องเปลี่ยนธรรมชาติของผู้นั้นในสังคมนั้น ๆ ด้วย ดังเช่น เมื่อรัฐและกลไกของรัฐต้องการให้ กลุ่มคนจีนอพยพเหล่านี้ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ก็จำเป็นต้องแสดงให้พวกเขาได้เห็นว่า ผู้คนในสังคมส่วนใหญ่ ได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อพวกเขาด้วย โดยอาจเป็น การยอมรับให้พวกเขา ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการนั้น ๆ ด้วย เพื่อจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน อันจะนำไปสู่การให้ความร่วมมือ และยอมรับด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการถูกบังคับ

นอกจากนี้ในด้านเป้าหมายนโยบาย ตลอดจนการดำเนินการของรัฐที่มีต่อกลุ่มคนเหล่านี้ น่าจะ ได้มีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะหน่วยงานใดของรัฐที่แล้วแต่ที่รับผิดชอบต่อ กลุ่มคนเหล่านี้ ก็ควรจะได้ศึกษาถึงปัญหา ตลอดจนหาแนวทางในการแก้ไขเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติให้ เป็นไปตามนโยบายอย่างแท้จริงทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงในนโยบาย และการดำเนินการ โดย ไม่มีเหตุผลอันสมควร นอกจากจะก่อให้เกิดความสับสนต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบและนำเอาไปปฏิบัติ แล้วยังก่อให้เกิดความไม่มั่นใจที่กลุ่มคนเหล่านี้จะมีต่อเหตุการณ์ที่อาจมากระทบต่อสถานภาพและ ความเป็นอยู่ของพวกเขา ซึ่งจะมีผลให้ปัญหาบางอย่างที่อาจจะได้ดำเนินการแก้ไขให้ลุล่วงไป โดย รวดเร็ว เกิดการหยุดชะงัก และยังคงเป็นอยู่โดยไม่ได้รับการแก้ไขทันที่

สำหรับทัศนคติของประชาชนไทยที่มีต่อกลุ่มคนจีนอพยพกลุ่มนี้ก็ เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในกลุ่มคนเหล่านี้ กล่าวคือ ปัญหาของกลุ่มคนเหล่านี้ที่ยังมีอยู่ ในปัจจุบันก็คือ เรื่องสถานภาพความเป็นพลเมืองไทยทางกฎหมายตลอดจนความต้องการที่จะ ได้รับความยอมรับ บทบาททางสังคมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม ไม่ใช่ในฐานะพลเมืองชั้นสอง เพราะ ฉะนั้นเป็นความจำเป็นที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องพยายามปรับตัว เข้าหากันด้วยความประนีประนอม อันจะ ก่อให้เกิดความร่วมมือทั้งทาง เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป.